

[Sigsgaard.]

vis går til grundejerne direkte eller indirekte. Kan man få et ganske klart løfte her i dag?

Jeg synes, at svarene på de to spørgsmål, dels til ministeren, dels til socialdemokratiet, har betydning. Det har lovforslaget og forespørgslen derimod ikke.

Hanne Reintoft: Af denne forespørgsel sammenholdt med lovforslaget om forbud mod Investor kunne man let få det indtryk, at både den socialdemokratiske gruppe, der har stillet forespørgslen, og ministeren, der har fremsat sit lovforslag, har haft reelle hensigter med hensyn til realkredit. Jeg tror dog, det vil være noget naivt at lægge for megen vægt på disse hensigter. Investor er trods alt et barn af det realkreditforlig, der endnu ikke er 10 måneder gammelt, og måske føler både de socialdemokratiske forespørgere og ministeren, der kom med lovforslaget, at de har næret en slange ved deres barm, og at de hellere vil tage livet af den end se den udvikle sig til noget ondt.

Realkreditforliget eller det lille boligforlig, som det også kaldes, har tilsyneladende haft en helt uberegnelig virkning. I foråret var forligspartnerne, KVR, SF og S, enige om, at havde de ikke fundet de vises sten, så var det i hvert fald noget lignende, der kom for dagen med realkreditforliget. Nu ville opsparingen blive fremmet, påstod man. Nu ville pengene rulle raskere. Finansieringen af byggeriet ville gå bedre, og den onde rente ville rasle ned. Alle advarsler blev siddet overhørig. Især socialistisk folkeparti var ivrigt efter at dokumentere, at skeptikere som jeg, mit parti og mit blad ikke havde forstået en tøddel af det hele. Vor pessimisme ville hurtigt blive gjort til skamme, byggeriets guldalder var på vej.

Desværre for realkreditforligets opfindere smittede guldet af de forkerte steder, som det jo meget ofte gør med denne regerings politik. Der kom ikke mere gang i byggeriet. Opsparingen blev ikke fremmet, og renten tillod sig endda at stige fra knap 11 pct. til over 14 pct. for så at falde til ro 1 pct. højere end før indgåelse af forliget. Til gengæld forstod ejendomsmæglerne at rage til sig. Forsikringselskaberne lod pantebrevene skyde frem som aldrig før.

Nu skulle der så lovgives mod Investor.

Det er betænkeligt, når der lovgives i så klar modstrid med de udtalte ønsker, som tilfældet har været ved realkredit. Nøjagtigt det modsatte af det, der blev stillet i udsigt, skete. Byggeriet er faldet så kraftigt, at det næsten ligner et stop. Et fald på 16 pct. for igangsættelser i løbet af 1970 bør mane til eftertanke, ikke mindst sammenholdt med vore mange ledige bygningsarbejdere. Opsparingen kom heller ikke som ventet af de fem forligspartier. Tværtimod blev 1970 ifølge det økonomiske sekretariats opgørelser året, hvor opsparingen forsvandt. Endelig faldt renten som sagt heller ikke, men steg til et hidtidigt højdepunkt i Danmarks-historien.

Tre-, fir- eller femkantede forlig til højre har aldrig ført noget som helst godt med sig. Men det virker helt utroligt, at både socialdemokratiet og SF skulle have ladet sig lokke i gyngen. Det skortede ikke på advarsler. Fra denne talerstol kunne jeg under behandlingen af realkreditloven helt klart forudsige, at afkortelse af løbetiden ikke ville berøre renten i nedadgående retning. Jeg kunne også forudsige, at nedskæring af lånegrænserne ikke ville bringe selvfinansieringen i vejret. Det sørges der for gennem skatteflåning, gennem moms, gennem prisforhøjelser og huslejestigninger. Jeg kunne forudsige, at pantebrevsmarkedet ville få en opblomstring svarende til nedskæringen i lånegrænserne.

De første der reagerede var ejendomsmæglerne. Med de 15-årige pantebreve fulgte de parolen om kortere afdragstid, men påkaldte sig alligevel socialdemokratiets forargelse, især udtrykt af ordføreren i dag, hr. Kampmann — selv om man burde have kunnet indse, lige så snart man gik ind på det realkreditforlig, at det ville blive følgen. Nu gælder det så Investor. Hvad er det, man vil med denne lovgivning? Investor må ikke udstede anerkendte obligationer, men tror nogen, at det vil forhindre kapitalen bag Investor i at udlåne mod pant i fast ejendom? Hvis man tror det, er det igen et udtryk for en fejlvurdering, der i og for sig for evigt burde diskvalificere vedkommende til videre lovgivningsarbejde, for der skal ikke megen hjerne til at regne det ud. Investor vil gøre sine papirer guldrandede og have dem omsat i kræmmerbutikken lige ved siden af denne bygning. Det